

PROCESORY SYGNAŁOWE

LABOLATORIUM #02 Generacja sygnału sinusoidalnego

Mateusz Kłosiński

July 6, 2025

1 Kodowanie sygnału w modulacji PCM

Modulacja impulsowo-kodowa (PCM) służy do kodowania analogowych sygnałów audio na postać cyfrowa w celu przesłania ich z mikrokontrolera STM32 do kodeka audio. Rysunek 1 przedstawia ten proces, pokazując wejściowy sygnał sinusoidalny i odpowiadający mu sygnał PCM.

PULSE CODE MODULATION

- A signal is pulse code modulated to convert its analog information into a binary sequence, i.e., **1s** and **0s**.

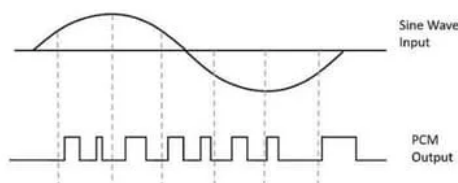

Figure 1: Sygnał sinusoidalny na wejściu i jego reprezentacja w PCM na wyjściu.

1.1 Format danych dla kodeka WM8994

Na płytce STM32F746G-Discovery kodek WM8994 komunikuje się z mikrokontrolerem przez interfejs SAI (Serial Audio Interface) w standardzie I2S. Najważniejsze cechy formatu danych:

- **Rozdzielczość:** 16 bitów na próbkę (format PCM liniowy, int16).
- **Kanały:** Stereo (2 kanały: lewy i prawy).
- **Częstotliwość próbkowania:** Standardowo 48 kHz, co pozwala na odtworzenie sygnałów do 24 kHz.
- **Skalowanie:** Wartości próbek są skalowane do zakresu $[-32768, 32767]$, gdzie 0 odpowiada ciszy, a wartości dodatnie i ujemne reprezentują amplitudę sygnału.

2 Generacja sygnału sinusoidalnego

Sygnał sinusoidalny o częstotliwości f (np. 1 kHz) jest generowany cyfrowo w próbkach, które następnie są przesyłane do kodeka WM8994. Poniżej opisano trzy metody obliczania wartości sinusa: tablice stanów, szereg Taylora oraz algorytm CORDIC.

2.1 Tablica stanów (Lookup Table)

Aby wygenerować sygnał o określonej częstotliwości f_{out} przy użyciu tablicy LUT (Look-Up Table), należy kontrolować prędkość, z jaką kolejne próbki są odczytywane i wysyłane na wyjście (np. DAC lub PWM). Zakładając stałą częstotliwość próbkowania kodeka $f_s = 48\text{ kHz}$, liczba próbek na cykl (długość tablicy LUT) N określa, jak płynnie sygnał jest aproksymowany.

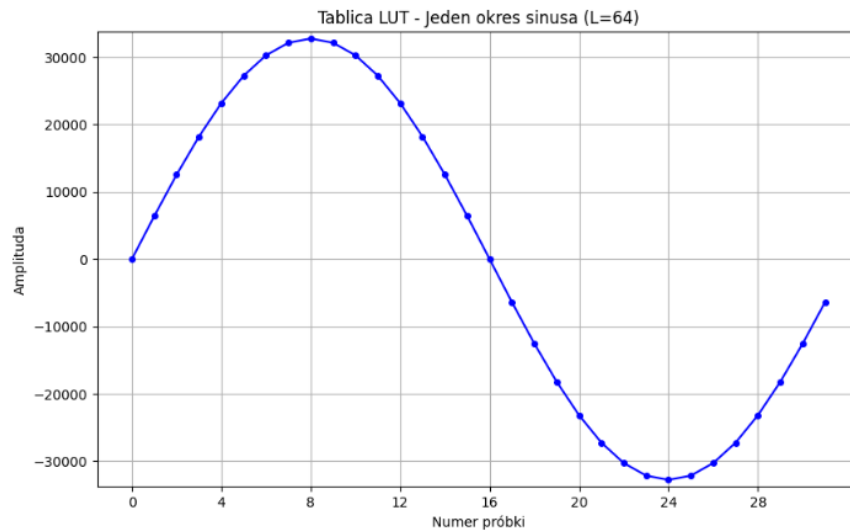

Figure 2: Tablica LUT sinus L = 64

Min Max = (-32767, 32767) => 16-bit signed Załóżmy, że tablica LUT zawiera N próbek jednej pełnej fali (np. sinusoidy). Częstotliwość wyjściowa f_{out} jest związana z częstotliwością próbkowania i indeksem odczytu:

$$f_{out} = \frac{f_s}{N}$$

Zatem, aby uzyskać sygnał o częstotliwości $f_{out} = 1\text{ kHz}$ przy $f_s = 48\text{ kHz}$, liczba próbek N powinna być:

$$N = \frac{f_s}{f_{out}} = \frac{48000}{1000} = 48$$

2.1 Przykład

- Częstotliwość próbkowania: $f_s = 48\text{ kHz}$
- Żadana częstotliwość sygnału: $f_{out} = 1\text{ kHz}$
- Długość tablicy LUT: $N = 48$

Obliczamy:

$$f_{out} = \frac{48000}{48} = 1000\text{ Hz}$$

2.2 Szereg Taylora

Szereg Taylora aproksymuje funkcje sinus za pomocą sumy nieskończonej:

$$\sin(x) = x - \frac{x^3}{3!} + \frac{x^5}{5!} - \frac{x^7}{7!} + \dots$$

W praktyce używa się ograniczonej liczby wyrazów (np. 8), co zapewnia wystarczającą precyzję dla małych kątów x . Kąt jest normalizowany do zakresu $[-\pi, \pi]$ przez operację modulo:

$$x = \theta 2\pi$$

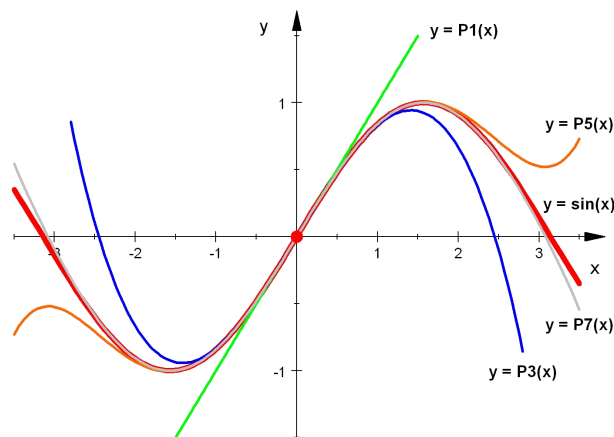

Figure 3: Szereg Taylora

Zalety:

- Nie wymaga pamięci na tablice.
- Możliwość dostosowania precyzji przez liczbę wyrazów.

Wady:

- Wysoka złożoność obliczeniowa (wiele operacji mnożenia i dzielenia).
- Wolniejsze od tablicy stanów.

2.3 Pseudokod algorytmu

Poniżej znajduje się pseudokod algorytmu wyznaczającego kolejne wartości szeregu Taylora.

Algorithm 1 Taylor Series Algorithm postepowania

```
{Function to compute sine using Taylor series approximation}  
Input: angle (float)  
Output: sine_value (int16_t)  
 $x \leftarrow fmod(angle, 2.0 \cdot \pi)$   
if  $x > \pi$  then  
     $x \leftarrow x - 2.0 \cdot \pi$   
end if  
 $result \leftarrow x$   
 $term \leftarrow x$   
 $x2 \leftarrow x \cdot x$   
for  $i = 1$  to 7 do  
     $term \leftarrow term \cdot (-x2) / ((2 \cdot i) \cdot (2 \cdot i + 1))$   
     $result \leftarrow result + term$   
end for  
return  $round(32767.0 \cdot result)$  as int16_t
```

2.4 Algorytm CORDIC

Algorytm CORDIC (Coordinate Rotation Digital Computer) jest metoda obliczeniowa służąca do obliczania funkcji trygonometrycznych, takich jak sinus, poprzez iteracyjne obracanie wektora w układzie współrzędnych. Na podstawie załączonego schematu (Rysunek 1) można zrozumieć jego działanie krok po kroku.

Na schemacie widzimy układ współrzędnych z wektorem początkowym M_{in} o współrzędnych (x_{in}, y_{in}) , który reprezentuje punkt startowy. Kat początkowy β określa orientację wektora względem osi x . Celem algorytmu jest obrócenie tego wektora o kat θ , aby uzyskać nowy wektor (x_R, y_R) , gdzie y_R aproksymuje wartość sinusa kąta θ po odpowiednim skalowaniu.

Zasada działania Algorytm CORDIC wykorzystuje iteracyjne obroty wektora o predefiniowane kąty α_i , które maleją z każdą iteracją (np. $\alpha_0 = \arctan(1)$, $\alpha_1 = \arctan(1/2)$, itd.). Proces opiera się na następujących krokach:

1. **Inicjalizacja:** Rozpoczynamy od wektora $(x_0, y_0) = (K, 0)$, gdzie $K \approx 0.607$ jest stała skalująca, która kompensuje zmniejszanie długości

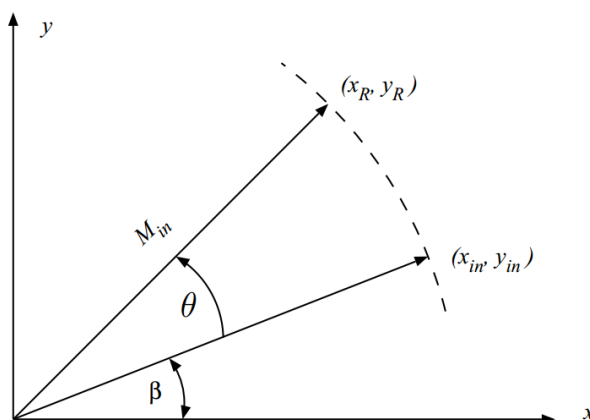

Figure 4: Schemat ilustrujący działanie algorytmu CORDIC.

wektora podczas obrotów. Kat docelowy θ jest początkowo równy kątowi wejściowemu.

2. **Obrót:** W każdej iteracji i wektor jest obracany o kąt α_i . Kierunek obrotu zależy od znaku θ : - Jeśli $\theta \geq 0$, obrót jest zgodny z ruchem wskazówek zegara ($\sigma_i = +1$). - Jeśli $\theta < 0$, obrót jest przeciwny do ruchu wskazówek zegara ($\sigma_i = -1$). Nowe współrzędne są obliczane według wzorów:

$$x_{i+1} = x_i - \sigma_i \cdot y_i \cdot 2^{-i}$$

$$y_{i+1} = y_i + \sigma_i \cdot x_i \cdot 2^{-i}$$

Kat θ jest aktualizowany: $\theta_{i+1} = \theta_i - \sigma_i \cdot \alpha_i$.

3. **Konwergencja:** Po n iteracjach (np. 16), gdy θ zbliża się do zera, współrzędna y_n aproksymuje $\sin(\theta)$ pomnożona przez stałą skalującą K . Wartość y_n jest następnie skalowana przez $1/K$, aby uzyskać dokładny sinus.

Zalety i wady Zalety:

- Niskie zużycie zasobów obliczeniowych (tylko dodawanie, odejmowanie i przesunięcia bitowe).
- Dobra precyzja przy odpowiedniej liczbie iteracji.

Wady:

- Wolniejszy od tablicy stanów, ale szybszy od szeregu Taylora.
- Wymaga tablicy predefiniowanych kątów α_i .

Algorithm 2 CORDIC Algorithm Pseudokod

```

1: {Funkcja obliczania sinusa za pomoca algorytmu CORDIC}
2: Input: theta (float) - kat w radianach
3: Output: sine_value (int16_t) - wartosc sinusa w zakresie [-32767, 32767]
4: {Normalizacja kata do zakresu [0, 2)}
5: while  $\theta \geq 2.0 \cdot \pi$  do  $\theta \leftarrow \theta - 2.0 \cdot \pi$ 
6: while  $\theta < 0.0$  do  $\theta \leftarrow \theta + 2.0 \cdot \pi$ 
7: {Określenie kata i znaków dla odpowiedniej ćwiartki}
8:  $angle \leftarrow 0.0$ 
9:  $sign\_sin \leftarrow 1$ 
10:  $sign\_cos \leftarrow 1$ 
11: if  $0.0 \leq \theta < \pi/2.0$  then
12:    $angle \leftarrow \theta$ 
13:    $sign\_sin \leftarrow 1$ 
14:    $sign\_cos \leftarrow 1$ 
15: else if  $\pi/2.0 \leq \theta < \pi$  then
16:    $angle \leftarrow \pi - \theta$ 
17:    $sign\_sin \leftarrow 1$ 
18:    $sign\_cos \leftarrow -1$ 
19: else if  $\pi \leq \theta < 3.0 \cdot \pi/2.0$  then
20:    $angle \leftarrow \theta - \pi$ 
21:    $sign\_sin \leftarrow -1$ 
22:    $sign\_cos \leftarrow -1$ 
23: else
24:    $angle \leftarrow 2.0 \cdot \pi - \theta$ 
25:    $sign\_sin \leftarrow -1$ 
26:    $sign\_cos \leftarrow 1$ 
27: end if
28: {Inicjalizacja zmiennych CORDIC}
29:  $x \leftarrow cordic\_gain$ 
30:  $y \leftarrow 0.0$ 
31:  $z \leftarrow angle$ 
32: {Iteracje CORDIC}
33: for  $i = 0$  to  $CORDIC\_ITERATIONS - 1$  do
34:    $dx \leftarrow x \cdot (1.0/(1 \ll i))$ 
35:    $dy \leftarrow y \cdot (1.0/(1 \ll i))$ 
36:   if  $z \geq 0.0$  then
37:      $x \leftarrow x - dy$ 
38:      $y \leftarrow y + dx$ 
39:      $z \leftarrow z - cordic\_angles[i]$ 
40:   else
41:      $x \leftarrow x + dy$ 
42:      $y \leftarrow y - dx$ 
43:      $z \leftarrow z + cordic\_angles[i]$ 
44:   end if
45: end for
46: {Zwróć przeskalowana wartosc sinusa}
47: return  $round(sign\_sin \cdot y \cdot 32767.0)$  as int16t

```

3 DO ZAPAMIETANIA

- Wyznaczanie sinusa o określonej częstotliwości dla LUT oraz CMSISowych funkcji
- Zasada działania CORDIC oraz Szeregu Taylora (algorytm do napisania)

4 Zadania Laboratoryjne

Wygeneruj sinusoide o częstotliwości 500Hz oraz 3kHz, $F_s = F_{CPU} = 200$ Mhz, jeśli chcesz wysłać bufor wyjściowy na wyjście CODECA wm8994, $F_s = F_{\text{sampling codeca}}$ czyli np $f_s = 48\text{kHz}$.

1. Przy użyciu tablic LUT, przy częstotliwości taktowania procesora aktualnej $F_{CPU} = 200$ Mhz
2. Przy użyciu funkcji CMSIS DSP `arm_sin_f32(float32_t x)` oraz `arm_sin_q15(q15_t x)`, czym jest notacja q15, jak przekształcać liczby na q15? Dlaczego Q15 (patrz zeszłe lab)
3. Przy użyciu algorytmu CORDIC (napisz własną funkcję) oraz sprawdź poprawność jej działania.
4. Dodaj sygnał 1Khz z sygnałem 500Hz oraz 3kHz (przygotowanie do next lab)

5 Przydatne Linki

Dobre wytłumaczenie algorytmu CORDIC:

<https://www.youtube.com/watch?v=bre7MVlxq7o>

Taylor Series

<https://www.youtube.com/watch?v=FF3U50yXdHU>